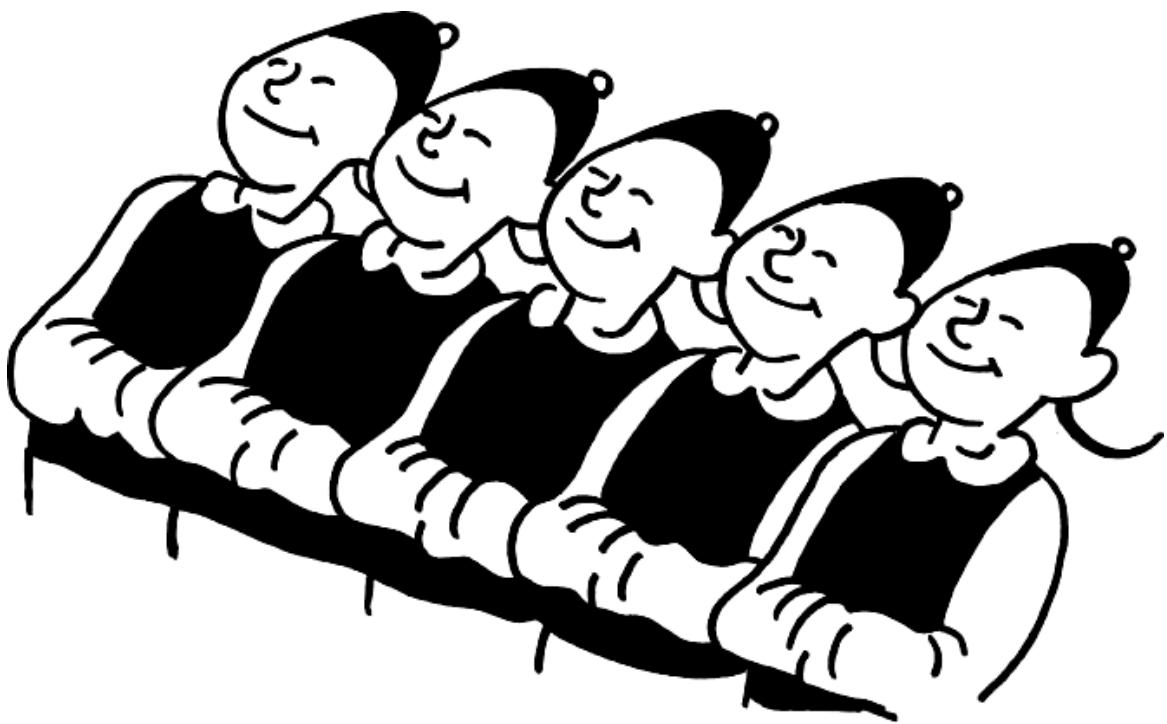

Five Chinese Brothers

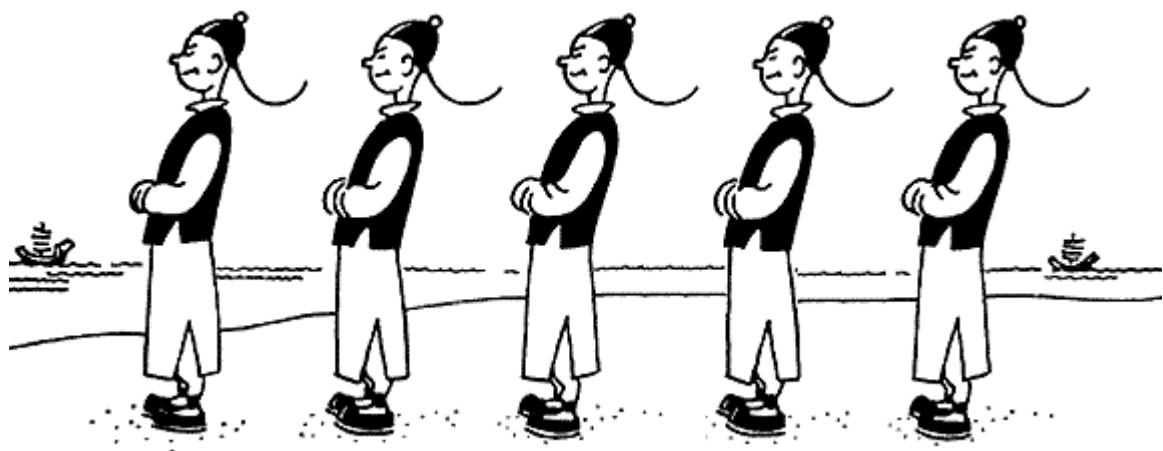
Claire Huchet Bishop

ஜிந்து சீன சகோதரர்கள்

க்லேயர் ஹசிட் பிஷப்

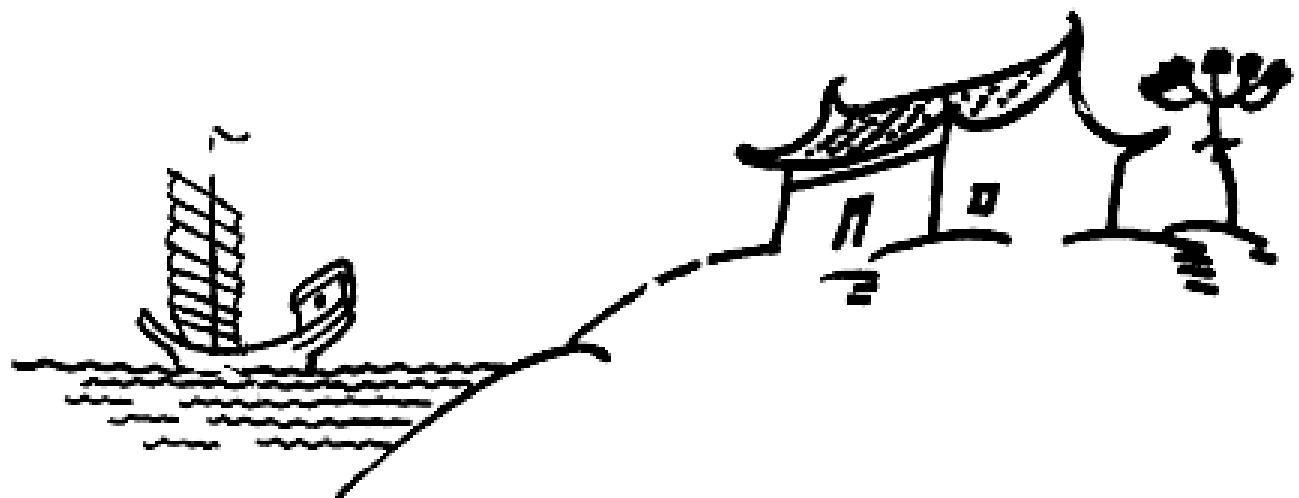
தமிழாக்கம்: பா.மீனாஷி

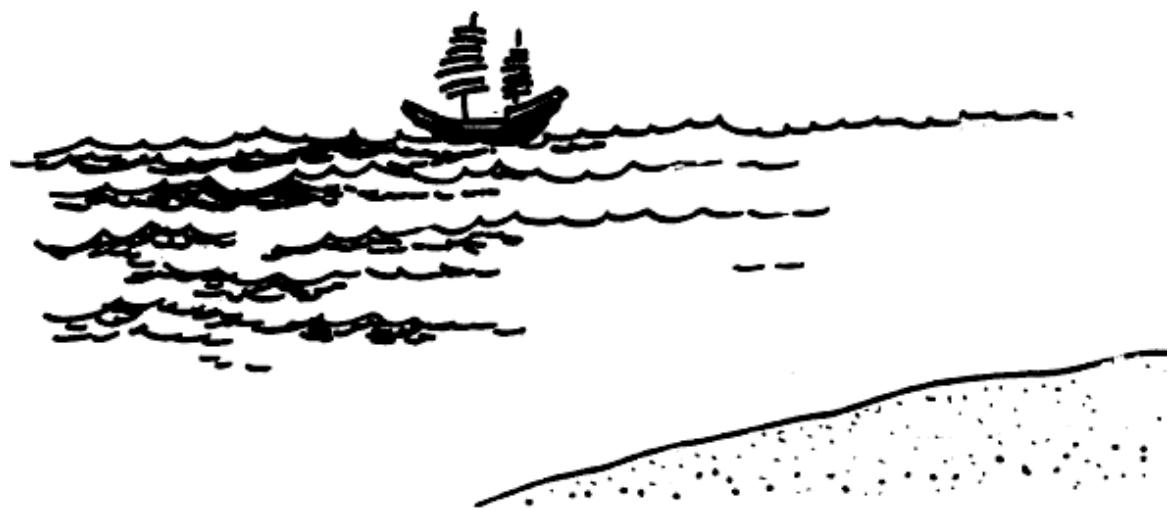

Once upon a time
there were
Five Chinese Brothers
and they looked exactly alike.

வெகு நாட்கள் முன்பு நடந்த கதை இது.

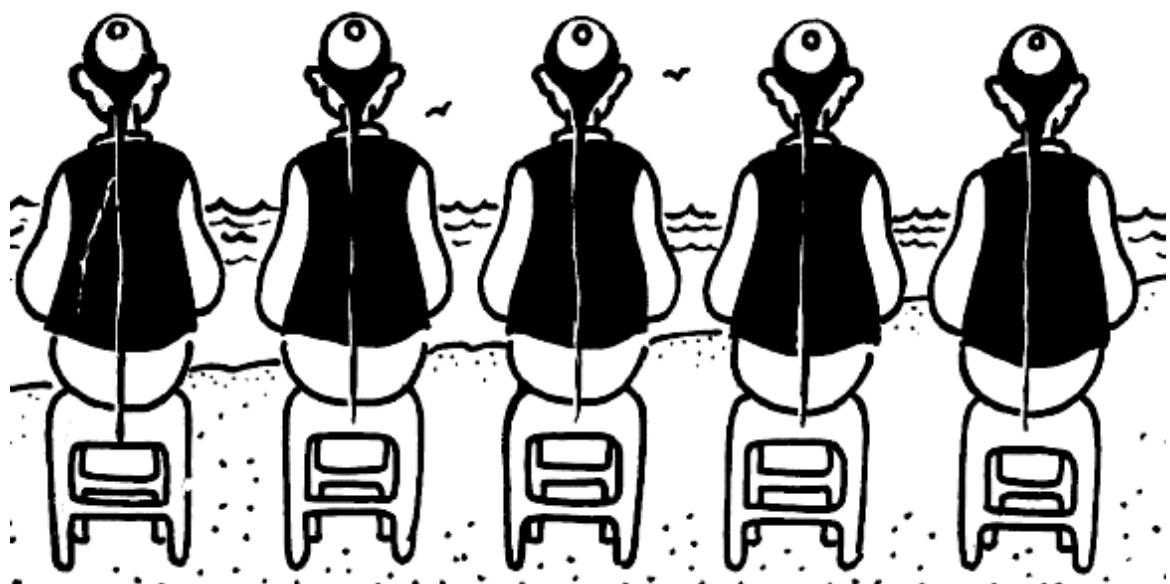
சீனாவில் ஐந்து சகோதரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குள் ஓர் ஒற்றுமை இருந்தது. ஐந்து பேரும் ஒரே மாதிரி இருந்தார்கள்.

They lived with their mother in a small house not far from the sea.

அவர்கள் எல்லோரும் அம்மாவுடன் இருந்தார்கள். அவர்களது சிறிய வீடு கட்லோரத்தில் இருந்தது.

The First Chinese Brother could swallow the sea. The Second Chinese Brother had an iron neck. The Third Chinese Brother could stretch and stretch and stretch his legs. The Fourth Chinese Brother could not be burned. And, The Fifth Chinese Brother could hold his breath indefinitely.

Every morning the First Chinese Brother would go fishing, and whatever the weather, he would come back to the village with beautiful and rare fish which he had caught and could sell at the market for a very good price.

முதலாமவன் கடல் நீரை முழுங்க முடியும். இரண்டாமவன் இரும்பு கழுத்து கொண்டவன். மூன்றாமவன் தன் காலை இழுத்து நினத்த அளவிற்கு நீளமாக்க முடியும். நான்காமவனை தீயினால் எரிக்கவே முடியாது. ஐந்தாமவன் தன் மூச்சை பிடித்துக் கொண்டு எவ்வளவு நேரமானாலும் அப்படியே இருக்க முடியும்.

தினசரி காலை முதலாமவன் கடலோரம் மீன் பிடிக்கப் போவான். சீதோஷ்னனிலை மோசமாக இருந்தாலும், எப்போதும், நல்ல விலையுரர்ந்த மீன்கள் பிடித்து வருவான். இந்த மீனை எல்லாம் கிராமத்து சந்தையில் அதிக விலையில் விற்பான்.

One day, as he was leaving the market place, a little boy stopped him and asked him if he could go fishing with him.

"No, it could not be done," said the First Chinese Brother.

But the little boy begged and begged and finally the First Chinese Brother consented. "Under one condition," said he, "and that is that you shall obey me promptly."

"Yes, yes," the little boy promised.

Early next morning, the First Chinese Brother and the little boy went down to the beach.

"Remember," said the First Chinese Brother, "you must obey me promptly.

When I make a sign for you to come back, you must come at once."

"Yes, yes," the little boy promised.

ஓரு நாள் கடைத் தெருவிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த போது ஒரு பையன் அவனை நிறுத்தி "என்னை உன்னுடன் மீன் பிடிக்க அழைத்துச் செல்வாயா" எனக் கேட்டான்?"

முதலாவது சுகோதரன் "இல்லை முடியாது" எனக் கூறினான்.

ஆனால் அச் சிறுவன் பிடிவாதமாக வற்புறுத்திக் கேட்டான்.

"நான் சொல்வதை கேட்டு நடக்க வேண்டும்" என்ற நிபந்தனையுடன் முதலாவது சுகோதரன் சம்மதித்தான்.

"சரி, சரி என அவன் வாக்குறுதி அளித்தான்.

அடுத்த நாள் காலை முதல் சுகோதரன் சிறுவனுடன் கடலுக்குச் சென்றார்கள்.

"நினைவிருக்கிறதா", நான் சொற்படி உடனே நடக்க வேண்டும்" என்று முதலாமவன் சொன்னான். நான் திரும்பி வா என சைகை காட்டியதும் உடனே வர வேண்டும்.

சரி என உறுதியாகச் சொன்னான்.

Then the First Chinese Brother swallowed the sea.

And all the fish were left high and dry at the bottom of the sea. And all the treasures of the sea lay uncovered.

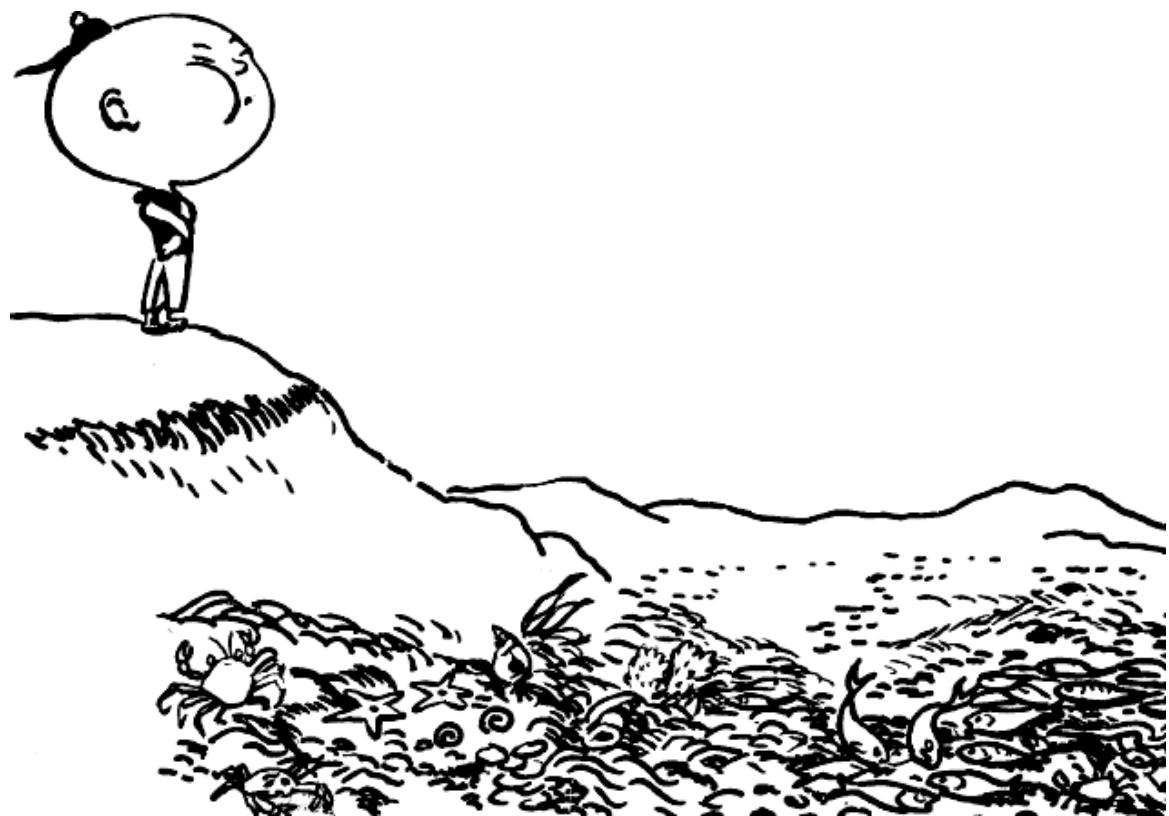
The little boy was delighted.

He ran here and there stuffing his pockets with strange pebbles, extraordinary shells and fantastic algae.

பிறகு முதல் சகோதரன் கடலை விழுங்கினான்.

கடலின் அடியில் இருந்த மீன்கள் எல்லாம் தன்னீர் இல்லாத நிலத்தடியில் தத்தளித்தன. கடலின் மிகவும் உயர்வான புதையல்கள் கண்களுக்குத் தெரிந்தன.

இவ்வளவு அழகான பொருள்களைக் கண்டு சிறுவன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான். இங்கும் அங்குமாக ஓடிச் சென்று சங்குகள், அடுர்வமான பொருள்கள், அதிசயமான கடற்பாசிகள் இவற்றையெல்லாம் பாக்கெட்டில் நிரப்பிக் கொண்டான்.

Near the shore the First Chinese Brother gathered some fish while he kept holding the sea in his mouth. Presently he grew tired. It is very hard to hold the sea. So he made a sign with his hand for the little boy to come back. The little boy saw him but paid no attention.

கரையோரமாக முதலாவது சகோதரன் வாயில் கடல் நீரை வைத்துக் கொண்டே மீன்கள் சேகரித்துக் கொண்டிருந்தான்.
அவனால் கடல் நீரை இனி அடக்கி கொள்ள முடியவில்லை.

"அந்தச் சிறுவனை திரும்பி வர" கை சைகையால் காண்பித்தான்.
சிறுவன் அதை கண்டும் காணாதது போல் இருந்தான்.

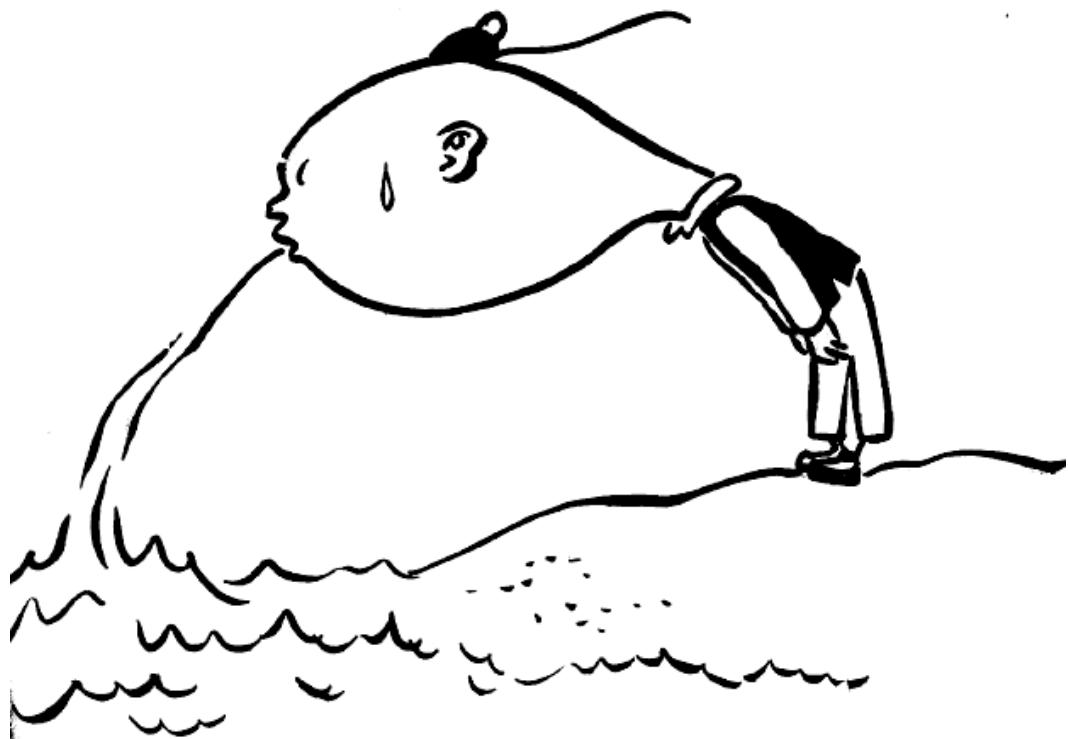
The First Chinese Brother made great movements with his arms and that meant "Come back!" But did the little boy care? Not a bit and he ran further away.

Then the First Chinese Brother felt the sea swelling inside him and he made desperate gestures to call the little boy back. But the little boy made faces at him and fled as fast as he could.

பிறகு கை, கால்களை அசைத்து வேகமாக சைகை செய்து, சிறுவனை திரும்பி வர அழைத்தான். என்ன அச் சிறுவன் அவன் பேச்சைக் கேட்டு நடந்து கொண்டானா? இல்லவே இல்லை.

சிறுவன் தன் மனப் போக்கில் விரைவாக இன்னும் தொலைவாக சென்றான்.

The First Chinese Brother held the sea until he thought he was going to burst.

All of a sudden the sea forced its way out of his mouth, went back to its bed ... and the little boy disappeared.

முதலாவது சகோதரனால் தண்ணீரை இனி அடக்க முடியாது வெடித்து விடும் போல் தோன்றியது. திடீரென கடல் நீர் வாயிலிருந்து வெளியே வந்து, அச் சிறுவன் நீரில் மூழ்கி காணாமல் போனான்.

When the First Chinese Brother returned to the village, alone, he was arrested, put in prison and condemned to have his head cut off.

On the morning of the execution he said to the judge:
 "Your Honour, will you allow me to go and bid my mother good-bye?"

"It is only fair," said the judge.

So the First Chinese Brother went home .... and the Second Chinese Brother came back in his place.

கிராமத்திற்கு முதலாவது சகோதரன் தனியே திரும்பிய போது, காவலாளிகள் அவனை பிடித்து ஜெயிலில் போட்டு, நீதீபதி அவன் கழுத்தை வெட்ட தீர்ப்பு அளித்தார்.

நீதீபதி அளித்த தண்டனையை நிறைவேற்றும் அன்று காலையில் "நான் அம்மாவை ஒரு முறை பார்த்து விடை பெற்று வர அனுமதி வேண்டும்" என அவன் நீதீபதியிடம் முறையிட்டான்.

ஒவ்வொரு குற்றவாளியின் இது உரிமைதான். ஆகையால் உன்னை அம்மாவை பார்த்து விடை பெற்று வர அனுமதிக்கிறேன் என்றார். முதலாமவன் சென்று அவன் இடத்தில் இரண்டாவது சகோதரன் திரும்பி வந்தான்.

All the people were assembled on the village square to witness the execution.

The executioner took his sword and struck a mighty blow.

தண்டனை நிறைவேற்றப் படுவதைப் பார்க்க கிராமத்து மக்கள் பஞ்சாயத்து மேடையில் கூடினார்கள். தண்டனையை நிறைவேற்ற தனது வாளை எடுத்து கழுத்தை வெட்டப் போனார்.

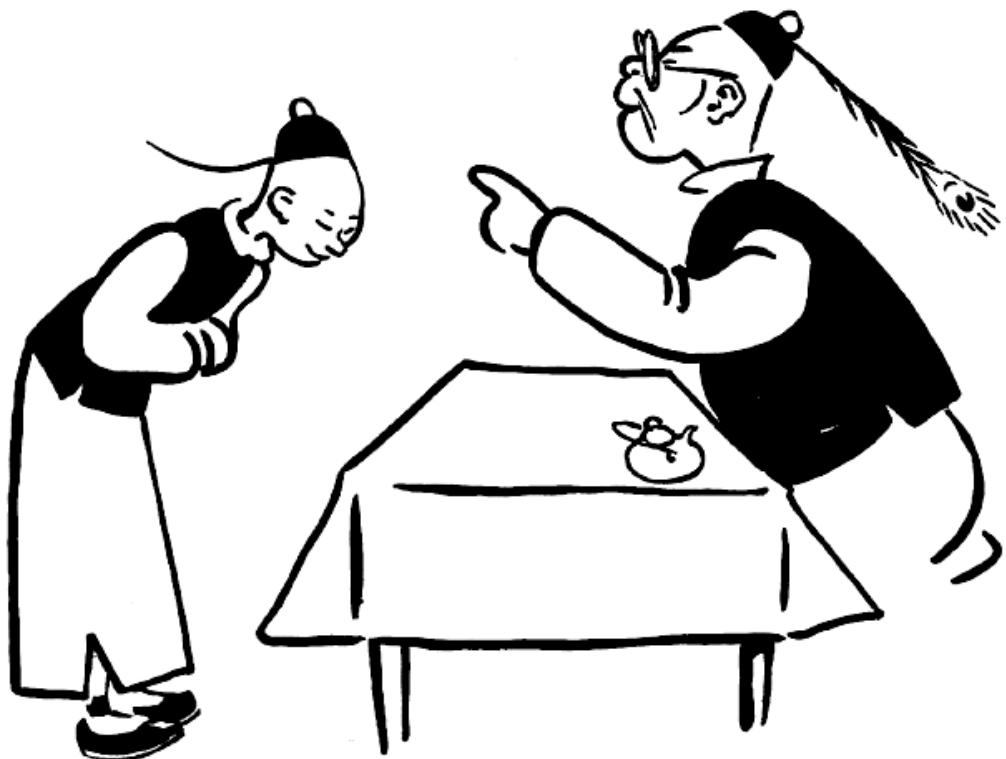
But the Second Chinese Brother got up and smiled. He was the one with the iron neck and they simply could not cut his head off.

Everybody was angry and they decided that he should be drowned.

ஆனால் இரண்டாமவன் ஒன்றுமே பாதிப்படையாதவன் போல் சிரித்துக் கொண்டு எழுந்தான். அவன் தான் இரும்பு கழுத்தை உடைய இரண்டாம் சகோதரன்.

அவன் உயிரோடு இருப்பதை கண்ட மக்கள் ஆத்திரம் அடைந்தார்கள். அவனை கடலில் தள்ள முடிவு செய்தார்கள்.

On the morning of the execution, the Second Chinese Brother said to the judge: "Your honour, will you allow me to go and bid my mother good-bye?"

"It is only fair," said the judge.

So the Second Chinese Brother went home.... and the Third Chinese Brother came back in his place.

நீதீபதி கொடுத்த தண்டனையை நிறைவேற்றும் அன்று காலையில் "நான் அம்மாவை ஒரு முறை பார்த்து விடை பெற்று வர அனுமதி வேண்டும்" என அவன் நீதீபதியிடம் முறையிட்டான்.

He was pushed on a boat which made for the open sea. When they were far out on the ocean the Third Chinese Brother was thrown overboard.

But he began to stretch and stretch and stretch his legs, way down to the bottom of the sea.

And all the time his smiling face was bobbing up and down on the crest of the waves.

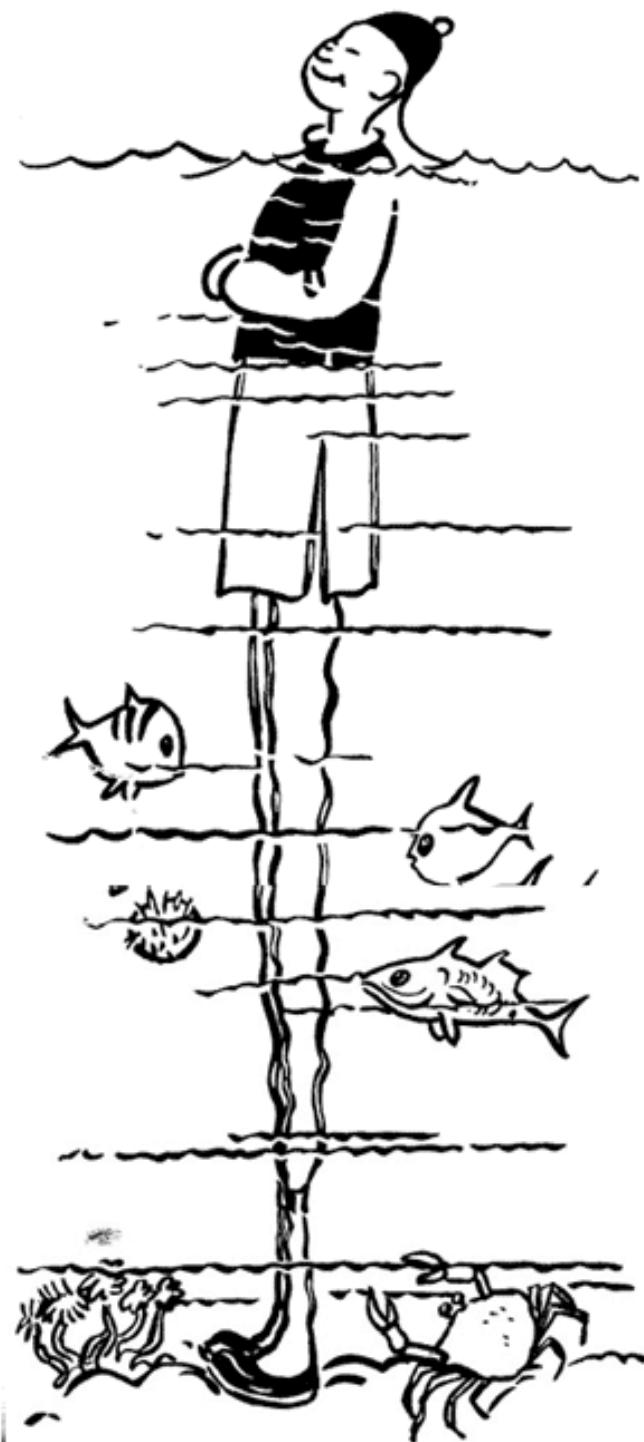
He simply could not be drowned.

அவன் வீட்டிற்க்குச் சென்று அவனிடத்தில் மூன்றாமவன் வந்தான். எல்லா சகோதரரும் ஒன்று போல் இருப்பதால் ஒருவருக்கும் சந்தேகம் வரவில்லை.

மூன்றாமவனை பெரிய படகில் ஏற்றிக் கொண்டு கடல் நடுவே சென்றார்கள். கடலில் வீசினார்கள்.

ஆனால் அவன் தன் கால்களை நீளமாக்கிக் கொண்டே போனான். கடைசியில் அவன் கடற்கரையை தொடும் அளவிற்கு வந்து . விட்டான்.

இந்த காட்சியை கண்ட மக்கள் வியப்படைந்தனர். ஆனால் அவன் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். அலைகளின் மேல் அவன் முகம் தெரிந்தது. அவனை யாரும் முழுக் கூடியாத மூன்றாவது சகோதரன்

Everybody was very angry, and they all decided that he should be burned.

On the morning of the execution, the Third Chinese Brother said to the judge: "Your Honour, will you allow me to go and bid my mother good-bye?"

"It is only fair," said the judge.

So the Third Chinese Brother went home .... and the Fourth Chinese Brother came back in his place.

இதனால் கோபமடைந்து அவனை உயிருடன் எரித்து விட தீர்மானித்தார்கள்.

அவன் எரிக்க படும் நாளன்று "உயிரை இழக்கும் முன் ஒரு முறை அம்மாவிடம் விடைப் பெற்று வர அனுமதிப்பீர்களா?" என அவன் நீதீபதியிடம் முறையிட்டான்.

மூன்றாவது சகோதரன் வீட்டிற்குச் சென்று அவன் இடத்தில் நான்காவது சகோதரன் திரும்பி வந்தான்.

He was tied up to a stake. Fire was set to it and all the people stood around watching it.

In the midst of all the flames they heard him say: "This is quite pleasant."

"Bring some more wood!" the people cried.

The fire roared higher.

"Now it is quite comfortable," said the Fourth Chinese Brother, for he was the one who could not be burned.

Everybody was getting more and more angry every minute and they all decided to smother him.

நான்காவது சகோதரனை ஒரு வலுவான கட்டையில் கட்டினார்கள். பிறகு கட்டைக்குத் தீ வைத்தனர். இந்தக் காட்சியைப் பார்க்க மக்கள் கூடினார்கள். நாலா பக்கமும் தீ பரவியது.

அப்போது நாலாவாது சகோதரன் "இங்கு எனக்கு சுகமாக இருக்கிறது" என்றான். இதைக் கேட்டு "இன்னும் கட்டைகள் எடுத்து

வாருங்கள்" என்றார்கள்.

மெதுவாக தீ ஆகாயத்தை எட்டியது.

"இப்போது சொர்கத்தில் இருப்பது மாதிரி உள்ளது" எனக் கூறினான். உண்மையில் அவன் தீயினால் எரிக்க முடியாத சகோதரன்.

இதைக் கண்டு மக்கள் மிக கோபமடைந்தார்கள். அவனை ஒரு பெரிய சூளை அடுப்பில் தள்ளி விட முடிவெடுத்தனர்.

இம் முறை அவன் ஏமாற்றாமல் இருக்க சிராம மக்கள் இரவு முழுவதும் அந்த இடத்திலேயே காவல் காத்து இருந்தார்கள்.

காலையில் சூளை அடுப்பை திறந்து பார்த்த போது நான்காவது சகோதரன் உயிரோடு வெளியே வந்தான். கண்களை கசக்கி "என்ன இன்பமான இரவு, நன்றாக உறங்கினேன்" என்றுச் சொன்னான்.

They were not going to be tricked again!

So they stayed there all night and even a little after dawn, just to make sure.

Then they opened the door and pulled him out.

And he shook himself and said, "My! That was a good sleep!"

Everybody stared open-mouthed and round eyed. But the judge stepped forward and said, "We have tried to get rid of you in every possible way and somehow it cannot be done.

It must be that you are innocent."

"Yes, yes," shouted all the people.

So they let him go and he went home.

And the Five Chinese Brothers and their mother all lived together happily for many years.

அதற்குள் நீதீபதி அங்கே வந்து " உன் உயிரை எடுக்க பல விதமாய் முயற்சி செய்தும் உன் உயிர் போகவில்லை, நீ ஒரு தவறும் செய்யாமல் இருக்கலாம், நீ குற்றவாளி இல்லை" என்றார்.

"ஆம்", சரிதான் என கிராம மக்கள் ஒரே குரலில் உரக்க கத்தினார்கள்.

நான்காம் சீன சகோதரன் விடுதலைப் பெற்று வீட்டிற்குச் சென்றான்.

ஜிந்து சீன சகோதரர்கள் அம்மாவுடன் மீதி காலத்தை சந்தோஷமாக கழித்தார்கள்.

